

אשית עצות בנפשי

שיעורים ושיחות

ממורינו ראש

הישיבה שליט"א

קכ"ז
שנה ג'

פרשת תצוה
תשפ"ו

ליל שישי פרשת תצוה
- זכור תשפ"ה

שו"ת אחרי שיעור ליל שישי
תצוה - זכור תשפ"ה

פורים המשולש תשפ"ה
בצל ראש הישיבה שליט"א

כוויליאמסבורג

לשמיעת השיעורים

קול ברסלב: 1212-444-9191

– פנימי –

יוצא לאור על ידי תלמידי היכל הקודש
בני ברק יצ"ו

להערות והארות: ushiseb@gmail.com

ליל שישי פרשת תצוה - זכור תשפ"ה

שמיעת קריאת זכור

השבוע אנחנו צריכים לדבר על הרבה דברים, היום כלילה זה ז' אדר, לידת משה רבינו ופטירתו, והשבת הבאה עלינו לטובה, היא שבת מאוד גדולה, שבת זכור, אנחנו הולכים למחות את עמלק, ובשבת כבר מתחיל לרדת האור הגדול של חג הפורים שיהיה בשבוע הבא, ויש הרבה מה לדבר היום, ונתמקד לדבר דיבורי תכלית, מה יש לנו לעשות למעשה, איזה שייכות יש לי לשבת זכור, אז קודם צריך לדעת שיש חובה לקיים את המצווה כפשוטה, חוב גדול על כל אחד ואחד לקום בשבת בבוקר וללכת לשמוע את קריאת פרשת זכור, לפעמים יכול להיות שמישהו התעורר בשבת בבוקר מאוחר, והוא הולך להתפלל בפניה, יש מישהו שאומר שהוא מתפלל בשבת בכותל, אפילו כאן בארה"ב אפשר להתפלל בכותל, כשנעמד להתפלל בכותל, אבל השבוע אין תירוצים כל אחד חייב לחפש בית המדרש וחייבים לשמוע קריאת זכור שהיא מדאורייתא.

אנחנו נעשה כאן – והקב"ה יעשה למעלה

במדרש תנחומא בפרשת כי תצא בפרשת מחיית עמלק, כתוב דיבורים מאוד מרוממים ומחזקים, דיבורים נוראים בעבורינו, וזה לשון המדרש:

אמרו ישראל לפני הקב"ה, רבנו של עולם אין אנו יכולים בו, אמר להם הקב"ה, תהיו אתם מזכירין שמו מלמטה, ואני מוחק שמו מלמעלה. דברי המדרש הם דברי חיזוק נוראים עבורינו, כי אדם חושב לעצמו, מה אני כבר יכול לעשות למחיית עמלק, מה אני יכול להוסיף לקדושתו של הקב"ה, איך אני מוחה את עמלק, וכי אם אני אלך להתפלל זה יעשה משהו, וכי אם אני יגיד מזמור תהלים אצליח לפעול משהו, מי אני, הרי אני כלום, על זה אומרים לנו חז"ל, אתה תעשה את מה שאתה צריך לעשות, אמרו לך להגיד את הפסוקים ולהזכיר שם עמלק, אז תגיד את הפסוקים, והקב"ה כבר יעשה את הכל למעלה, אברך חושב בבוקר, למה אני צריך ללכת לבית מדרש, מה כבר יעשה התפילין שלי, מה אני יכול להועיל עם הטלית שלי ועם התפילה שאתפלל, לכן אומרים לו חז"ל, אתה תעשה את רצון השם, קמת בבוקר, מתי שקמת, הדבר הראשון לך לבית מדרש לעשות מה שאמרו לך לעשות, הרבה פעמים קורה שבן אדם מתאכזב בבוקר כשקם, כי היה בטוח שיקום מוקדם והיו לו תוכניות שלמות, והתעורר מאוחר, או שהתעורר מוקדם אבל נהיה עסוק והרכב היה שבור וכו', ואז הוא חושב לעצמו כנראה התפילה שלי לא חשובה, אל תעשו חשבונות כאלו, תעשו את רצון השם, תקחו את הטלית והתפילין ותלכו לבית

מהבעל קורא, ובפורים אלך לבית המדרש לשמוע את המגילה, להיות יהודי פשוט, להיות חסיד ברסלב, מי שרוצה להגדיר חסידות ברסלב במילה אחת, חסיד ברסלב אומר להיות יהודי פשוט, אולי יש אחרים שחושבים אחרת, וזה בסדר, רבינו אמר [חיי מוהר"ן סי' שיי"ט] 'אעשה ממכם כתות כתות', וכאן בהיכל הקודש קיבלנו שחסידות ברסלב זה אומר להיות יהודי פשוט, רבינו העיד על עצמו שאין לו שום תנועה של אדמו"רים, אלא הכל בפשטות, צריכים להיות יהודי פשוט, לבוא לבית מדרש, להניח טלית ותפילין כי כך אמר הקב"ה, ללכת להביא פרנסה כי כך אמר הקב"ה, אנחנו הולכים לעבודה כי כך אמר לנו, כי הקב"ה אמר לנו להתחתן, ובכתובה התחייבנו להביא פרנסה, ובפרנסה מכניסים את הקב"ה, שומרים על משא ומתן באמונה, אולי אפשר עם כפתור קטן להוציא כסף מאנשים במרמה, אבל הקב"ה רואה הכל, נתנהג כיהודי פשוט, ולא ניקח דולר אחד שהוא לא שלנו.

לשמוח במצוות עצמן

אף בימי הפסח שמקובל אצל בני ישראל להתנהג עם חומרות, רבינו לא קיבל את זה, כמבואר בשיחות הר"ן [שיחה רל"ה] שרבינו אמר שעיקר העבודה היא התמימות והפשטות והמצוות עצמן, ורבינו צחק מהחומרות בפסח. זה אחד הדברים הגדולים שקיבלתי כאן אצל רבינו, אנשים שואלים אותי מה מצאתי כאן בברסלב, הרי אני לא בעל תשובה ואני מגיע ממשפחה חשובה של רבנים,

המדרש, לא משנה מה היה קודם ומה יהיה אחרי זה, כמובן שאם חטאו צריך לשוב בתשובה, אבל כרגע הולכים לבית מדרש לעשות מה שהקב"ה אמר, להניח טלית ותפילין ולהתפלל.

להמשיך בעבודת ד' אף אם יש נפילה

רבינו אמר פעם [חיי מוהר"ן סי' תנ"ג], אם הייתי עושה עבירה גדולה, לא הייתי נופל מהעבירה, הייתי נשאר איש כשר כמו מקודם, ורק הייתי עושה תשובה. שיחה זו היא שיחה קשה מאוד לקיימה, כי אנשים מאוד מתייאשים מכל נפילה, אנשים חושבים לעצמם, על מה יש לי להמשיך לעבוד את ד', הרי נפילתי שוב, ורבינו אומר להם, נפלת, עוד מעט תטפל בזה ותעשה תשובה, אבל כעת תיקח את התפילין ותלך לבית הכנסת להתפלל, לפעמים הבן אדם חושב לעצמו, בגלל מה אני צריך לקום להתפלל, אף אחד לא מעריך את זה, בדיוק באותו יום שהחלטתי כן ללכת להתפלל אני מקבל על הראש מאשתי, בדיוק באותו יום אבא שלי צעק עלי, בדיוק באותו יום היה לי הפסד בעבודה, צריך לדעת שזה הכל נסיונות מלמעלה, רבינו אומר את זה בליקוטי מוהר"ן [חלק ב' סימן מ"ח], כשאדם נכנס בעבודת השם אזי מראין לו התרחקות.

חסידות ברסלב – להיות יהודי פשוט

לכן צריך האדם להתחזק ולהמשיך ללכת לבית הכנסת ולא להסתכל על כלום, בשבת אלך לבית הכנסת ואשמע פרשת זכור, אני לא יודע כלום ולא מביין כלום, אשמע את המילים

אומרים, רבש"ע תודה שהחזרת אותי הביתה בשלום, כך חיים עם הקב"ה, הולכים עם הקב"ה וחוזרים עם הקב"ה, קליפת עמלק זה לא לחיות עם הקב"ה, מוהרא"ש היה אומר ש'עמלק' בגימטריא 'ספק', תפקידו של עמלק היה להכניס ספיקות בלב היהודי באמונה, 'היש ד' בקרבנו אם אין, ויבוא עמלק וילחם עם ישראל', לפעמים אברך עובר קשיים בפרנסה, ויכול להיגנב מחשבה קטנה בראשו, הקב"ה שכח ממני, הס מלהזכיר, חס ושלום לומר כן, זוהי קליפת עמלק, הקב"ה לא שוכח מאף יהודי, אי אפשר להבין דרכי השם, משה רבינו כבר שאל שאלה זו מהקב"ה [ברכות ז.], למה הצדיק סובל ולמה הרשע צוחק, אמר לו הקב"ה, וחנותי את אשר אחון ורחמתי את אשר ארחם, להקב"ה יש את החשבונות שלו.

אין לנו השגה בחשבונות שמים

בשו"ת ברסלב רואים לפעמים אנשים שואלים את מוהרא"ש: אני גר בבנין עם יהודי שלא שומר תורה ומצוות, ויש לו ילדים ויש לו כסף והוא לא שומר על שום הלכה, ואני שומר תורה ומצוות בהידור, ואין לי ילדים ואין לי כסף, עונה לו מוהרא"ש ששאלה זו כבר שאל משה רבינו, אין לנו אפשרות להבין את דרכי המקום, ואנחנו לא רוצים להבין, אנשים שואלים, למה אין לי פרנסה, ולמה לא הולך לי שידוך, ולמה עברתי ילדות כזאת, והיום זה תקופה שהולכים למטפלים ולועסים תבן וקש שוב ושוב, אם היו מוצאים איזה מטפל עם עצות טובות, נו, אבל

ואני אומר אדרבה, דווקא בגלל זה, כי לכל מצוה ומצוה היו לנו המון עניינים וחומרות, ואודה ולא אבוש שברוב הפעמים היה לי החיות רק מהחומרות מסביב, ולא מהמצוות עצמן, כל החיות בחג הפסח זה שאני עושה מיץ ענבים לבד, זה יכול להיות אולי דבר חשוב, אבל הרבה הרבה יותר חשוב מזה, זה אכילת המצה כרצון השם, אני ב"ה תמיד שמרתי שבת, אבל מעולם לא היה לי חיות מעצם שמירת שבת, ולא שמחתי בזה שאני יהודי ואני שומר שבת, רק עם כל הדברים מסביב, היום אני שמח שאני עושה רצון השם, אני לא נוגע בטלפון בשבת ואני לא נוהג ברכב בשבת, גם לא בימות השבוע... אבל גם לא בשבת, מעולם לא חשבתי שללכת עם פיאות זה משהו חשוב ומשהו שזה מצוה, הרי כולם הולכים כך, אבל היום אני שמח בזה, אני הולך עם פאות כי הקב"ה אמר, אני הולך עם ציצית, לא כי כולם הולכים כך, אלא כי הקב"ה אמר לי ללכת עם ציצית, ואני שמח עם זה, ואני שמח עם המזווה בדלת ביתי, וכשאני עובר ליד המזווה אני מנשק את זה.

לחיות עם הקב"ה

אפשר לראות אנשים גדולים שלא שמים לב כלל שעברו ליד המזווה, ואפשר לראות אנשים פשוטים שמנשקים את המזווה וחיים עם הקב"ה, מוהרא"ש לימד אותנו שכל פעם שיוצאים מהבית ונכנסים לבית ועוברים ליד המזווה, מוציאים תפילה קטנה מהפה, כשיוצאים מהבית אומרים, רבש"ע תעזור לי לחזור בשלום הביתה, וכשתוזרים

החכמות האלו, נפסיק להיות חכמולוג, נלך בתמימות ופשיטות לבית המדרש, ואנחנו יודעים שהקב"ה אוהב אותנו, הקב"ה שמח בכל מצוה שאני עושה, ובכל תנועה קטנה שאני עושה, ובכל מחשבה שאני עושה, כפי שכתוב ב"לית רעותא טבא דאתאביד" [אינן רצון טוב שנאבד], יהודי חושב לעצמו, אולי אני כן אלך לבית מדרש, אולי אתחיל לשמור שבת, אולי אתחיל לחזור להניח תפילין, המחשבות האלו נשמרות בבית גנזיו.

התבודדות בכל מקום

ומי מדבר כשיהודי זוכה ואף מוציא כמה מילים מהפה, הוא מוציא את המחשבות האלו בפה: רבונו של עולם אני הולך להיות טוב, רבונו של עולם אני הולך להתחיל שוב ללכת לבית הכנסת, זה הלימוד של התבודדות שקיבלנו מרבינו, כמובן מי שגר בקרית ברסלב בין העצים, נמצא בביטול הבחירה ממש, הוא יכול לדבר עם ד', ומי שגר בעיר, לא חייב להמתין ליער, זה נכון שרבינו דיבר מאוד במעלת ההתבודדות בשדה, המהלך בדרך יחידי [ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן נ"ב], אבל מוהרא"ש שאל אותי פעם, מה כל הענין שלי, תגיד לי מה הענין שלי, ושאל ככה כמה פעמים, ואחד שעמד לידי ענה איזה תשובה, ומוהרא"ש שוב שאל אותי, מה הענין שלי, ואמרתי שהענין של מוהרא"ש זה לעובדא ולמעשה, אמר מוהרא"ש: בדיוק. כמה שיותר פשוט וכמה שיותר פרקטי, הרי אני יודע שאנשים לא יצאו ליער ולשדה, ולכן אני מלמד את האנשים לעשות התבודדות כאן בעיר,

בדרך כלל יושבים כמה שנים אצל המטפל ולועסים שוב ושוב על מה שהיה בכיתה ד', ואנחנו יודעים שאף אחד לא אשם, לא האבא ולא האמא ולא המלמד, כמובן כל מי שפגע צריך לפייס, אסור לצער אף יהודי וגם לא ילד קטן אף שהוא לא יכול להחזיר עכשיו... אבל אנחנו צריכים לדעת שהכל מהקב"ה ויש לו חשבון מדוייק על כל דבר ודבר, אנחנו צריכים לדעת שהקב"ה למעלה מהשגותינו ואין לנו שום אפשרות לדעת מה היה איתנו בגלגולים קודמים, ומה קורה עכשיו, אנחנו כן יודעים דבר אחד, שהקב"ה לא עושה שום דבר רע, ואם נראה לנו בעיניים שיש רע, זה עדיין לא אומר שזה רע.

עמלק מכניס ספיקות

לפעמים יהודי הולך לרופא, והרופא אומר לו, אתה חולה בזיהום נורא, ואתה יכול ח"ו למות ממחלה זו, אבל אם נחתוך לך אצבע אחת אפשר להציל אותך לגמרי, ובוודאי שלא יהיה ליהודי הזה שום טענה על הרופא שחתך לו אצבע והציל לו את החיים, זה אפילו לא משל על מה שהקב"ה עושה איתנו, גם אם נראה שהקב"ה חתך לנו אצבע, הקב"ה רק מציל אותנו בכל פעולה שעושה לנו, הקב"ה עושה לנו רק טובות, עמלק רוצה להכניס בנו ספיקות, האם הקב"ה כאן איתנו, האם עושה דברים לטובתנו, האם אני באמת חשוב אצל הקב"ה, עמלק מכניס כל מיני חכמות ודברי הבל, הן בעבודת השם, והן בכל דבר אחר, וכשאנחנו הולכים לזכות בשבת למחות את עמלק, נפסיק עם כל

מה הענין שלי, ואמרתי לו לעובדא ולמעשה, לעשות את הכל הכי פשוט והכי פרקטי.

בתוך הרכב, בתוך הטלית, בחדר סגור, בהליכה ברחוב.

לעובדא ולמעשה

השיחה הזאת של מוהרא"ש היה לגבי 'תיקון ליל שבועות', מוהרא"ש ראה שאנשים מתייאשים מלומר ולא מתחילים בכלל, לכן הוא הוציא רק את התיקון עצמו, פסוק ראשון ואחרון שבתנ"ך, זה לוקח עשרים דקות, ואחרי זה תרי"ג מצוות עוד חצי שעה, אני הלכתי והדפסתי את מה שמוהרא"ש אמר, עשיתי תיקון ליל שבועות כרצונו של מוהרא"ש, כי שמעתי שנה אחרי שנה שמוהרא"ש אמר את זה, ולכן עשיתי למעשה, אותו דבר היה לגבי קינות, מוהרא"ש אמר שאומרים רק איכה, איכה בלילה ואיכה בבוקר, והלכתי לשאול באופן פרטי את מוהרא"ש ואמר לי שבאמת ככה, אומרים איכה בלילה ואיכה בבוקר, ולא אומרים את הקינות, והלכתי והדפסתי את זה, כשהדפסתי ערב שבועות את התיקון ליל שבועות, היה רעש גדול על זה, ושמעתי בערב שבועות לפני כניסת החג שנסעו לבארא פארק להראות למוהרא"ש מה עשיתי וכו', והחלטתי שמיד במוצאי יו"ט אסע לשמוע מה יש למוהרא"ש להגיד, ומוהרא"ש עבר על זה, הוא היה דייקן גדול, ומיד מצא איזה טעות קטנה היה חסר סימן של סוף פסוק, ואמר לי לתקן את זה, וגם ב-יהי רצון שכתוב שם ד' העולמות, היה כתוב אצילה בריאה יצירה עשיה, ומוהרא"ש אמר לתקן ל'אצילות' ולא אצילה, ואמר לי שזה מאוד יפה, ואז מוהרא"ש אמר לי את השיחה לעיל,

התבודדות בכל מקום וזמן

אחד הטענות הגדולות על מוהרא"ש היה שהוא לא מדבר משעה התבודדות בשדה, ואמר לי, וכי אני לא רוצה שילכו שעה התבודדות בשדה, אני רוצה שישבו כל היום בשדה, אבל אני לא רוצה שאנשים יעבדו על עצמם, ויגידו, היום אי אפשר, נלך מחר, מחר אי אפשר, נלך מחרתיים, נחכה כבר לליל שישי אז נסע חבורה שלימה לשדה, וכך דוחים שוב ושוב, לכן מוהרא"ש לימד אותנו לדבר אל ד' בכל צורה שהיא ואפילו כמה דקות, כשרבינו הגיע לגור בעיר ברסלב, הוא שאל את האנשים איפה יש מקום טוב להתבודד, אמרו לו שיש מערה מחוץ לעיר וזה קצת מרחק הליכה, שאל רבינו, כמה רחוק זה מהפה אל הלב, מוהרא"ש הסביר כוונת רבינו, שזה נכון שראוי ללכת להתבודד במערה, אבל אפשר עכשיו להתבודד, אפשר ברגע זה לחבר את הפה אל הלב ולדבר, גם אם יושבים באמצע שיעור אפשר לעשות עם השפתיים: רבש"ע מגיע שבת זכור, אני רוצה למחות את עמלק, רבש"ע מגיע פורים, איזה שייכות יש לי לפורים, רבש"ע איך אני יכול להיות בשמחה בחג הפורים, מה אני קשור לשמחה, אני לא בחור בישיבה קטנה שמחכה לפורים, יש לי חיים קשים ומרים, אני סוחב את ההר של עצמי ואת ההר של אשתי, ואת הילדים שלי, רבש"ע איך אני מסתדר כאן, רבש"ע איך אני זוכה לשמחה,

אין משהו יותר גרוע מחכמות, אנשים יכולים לחסל את עצמם עם חכמות מדומות ומשונות שיש להם, יש אנשים שאוהבים להכות את עצמם, בן אדם מתחיל לעשות חכמות האם כן צריך אותי או לא צריך אותי, הקב"ה צריך אותך ותבוא כבר לבית מדרש, ומי מדבר אם האדם זוכה לפני התפילה לטבול במקווה, יש היום מקוואות מפוארות, קחו טבילה בתחילת היום, שומעים לפעמים אנשים אומרים, האברכים היום הולכים למקווה מפואר מה הגדולה בזה, פעם שברו קרח, ואני חושב שהנסיון היום ללכת למקווה יותר גדול מאז, כי היום יש קרח בלב, לא מרגישים כלום, אני אומר את זה במיוחד לגבאי בתי הכנסת, תדונו לכף זכות את כל מי שמגיע, לפעמים אנשים מגיעים לבית מדרש רגע לפני שהם יוצאים מדעתם, תרחמו עליהם, בית המדרש הוא עיר מקלט לאברכים, בבית צועקים עליו, והוא הצליח לברוח ולבוא לבית המדרש, לא קרה כלום אם הוא צעק על משהו ודחף משהו, אל תשרפו אנשים... כמובן שמצד אחד חייב להיות סדר בבית מדרש, אבל אל תבדקו אם הוא כן מתפלל או שהוא לא מתפלל, כי אם אתה בודק שהוא לא מתפלל זה אומר שגם אתה לא מתפלל אלא עוקב אחריו, כשהייתי מלמד אמר לי ילד על חבירו, פלוני הסתכל החוצה באמצע שמו"ע, שאלתי אותו איך אתה יודע, על כרחך שגם אתה הסתכלת עליו, והסתכלת החוצה באמצע שמו"ע...

לא להסתכל רע על אחרים

בערב יו"כ רואים הילדים אחרי

רבש"ע אני רוצה שיהיה לי רגש למצוות.

רק הקב"ה יכול לעזור במצב הכלכלי

אם אתה רואה שאתה לא יכול לשלם את ההוצאות החודשיות, תגיד את זה להקב"ה, ואל תתפתה אחרי אלו שאומרים לך ללכת למומחה פלוני שיסביר לך איך לעשות כסף, והרי אין לך כסף ללכת אליו, ואומרים לך לקחת הלוואה קטנה ואז הוא ילמד אותך... במקום זה, תגיד את זה להקב"ה, רבש"ע אני צריך שפע, תדברו עם הקב"ה כמו אל חבר טוב, מוצאים חבר טוב ומספרים לו: אני במצב אבוד, אני עושה הצגה טובה, אני הולך מסודר עם הבגדים והצעף והקפה והרכב היפה, אבל אני לפני פשיטת רגל, אני טובע בחובות, בדרך כלל חבר אמיתי יענה לך: מה? באמת? חשבתי שרק אני... הוא לא יוכל לעזור לך, אבל הוא יוכל להקשיב לך, אתה תראה לו את כל כרטיסי האשראי שיש לך וכל החובות שיש לך בהם, ותספר לו מה קורה עם אשתך שהיא משגעת אותך שצריך לשפץ את הבית ושצריך לקנות בגדים חדשים לילדים, בדרך כלל אחרי שתספר את זה לחבר טוב, הוא לא יעזור לך אבל תרגיש טוב, הוא יגיד לך שגם אצלו ככה וכו', אבל כשכל זה אתה מספר להקב"ה, זה לא רק הרגשה טובה, רק הקב"ה יכול לעשות לך נסים, תבקש ממנו, רבש"ע תעזור לי עם הפרנסה, תעשה לי נס, תעשה לי נס עם אשתי ועם ילדיי, זו מתנה גדולה שקיבלנו מרבינו.

לרחם על באי בית המדרש

ועכשיו ולא סיים

מגיעים עכשיו ימי הפורים, כדאי ללמוד את דברי רבינו בליקוטי מוהר"ן [חלק ב' סימן ע"ד] שמדבר מפורים וגם מאחרי פורים, ורבינו מסיים את התורה 'כי בהתחלה היו כל ההתחלות מפסח, ועל כן כל המצוות הם זכר ליציאת מצרים, ועכשיו' ומוסיף ר' נתן 'ולא סיים', רבינו סיים את התורה ואמר 'ועכשיו', ולכאורה בפשטות כיון שמדברים כאן מימי הפורים, אז כוונת רבינו להגיד 'ועכשיו כל ההתחלות מפורים' [כמובא בליקוטי הלכות הל' ברכת הריח הלכה ד' אות כ"ה, שכך הבין מרבינו], שאפשר להתחיל היום את עבודת השם רק עם העבודה של פורים, העבודה של שמחה, הדבר הגדול ביותר זה להיות בשמחה, לשמוח עם הקב"ה לשמוח עם המצוות, אבל יש השמטה אצל אנשי שלומינו, כפי שמביא תלמידו של ר' נתן [בעל קונטרס הצירופים], מה ששמע מרבו ר' נתן, שביאר את הכוונה 'ועכשיו יש את רבינו שכל ההתחלות מאיתו, ואי אפשר להיכנס לעבודת השי"ת כי אם על ידי ספרי רבינו זצ"ל', רק עם העצות של רבינו אפשר להתחיל 'ועכשיו', להתחיל שוב לעבוד את ד', גם דרי מעלה וגם דרי מטה, כל אחד במקום שהוא נמצא יכול לשוב בתשובה ולהתחיל מחדש על ידי העצות של רבינו, לפתוח את הפה אל הקב"ה ולספר לו כל מה שעובר עלינו, כל המחשבות וכל הרצונות והכיסופין.

ששוחטים את העופות, שהעופות מתנענעים אחרי זה, והם שואלים את ההורים, למה עושים כזה צער לתרגולים, והאמת הוא שאין להם שום צער בזה, זה רק ריפלקס, חז"ל קבעו שהדרך עם הכי פחות צער זה בשחיטה שאנחנו שוחטים, ואחרי זה הוא מתנענע... זה כלום, זה כמו מי שמתנענע בתפילה ורק עסוק עם אחרים, ולמעשה הלב שלו סתום ומת, כמו התרגול שמת ומתנענע, שכן שלי סיפר לי סיפור נורא שהוא בעצמו היה עד ראייה לסיפור, לפני הרבה שנים רצו לסגור את ה'פאליש' [החדר הקדמי בכניסת בית המדרש] בבית הכנסת ראדני, אצל הרה"ק מסאטמאר, בשבת היה שם מקום שישבו ודיברו כל התפילה, אני זוכר עד היום שהייתי ילד קטן והגעתי לווייליאמסבורג לסבא שלי, ופתחתי את הדלת והיה נראה שם כמו פורים, לא היה שם זכר לתפילה, ולכן הגיעו העסקנים להרה"ק מסאטמאר ואמרו לו שרוצים לסגור את החדר הזה, שאל הצדיק את המשמש, מה יש אחרי הפאליש, הוא חשב לרגע שהרבי לא מבין, והרבי שוב שואל אותו, מה יש אחרי הפאליש, וענה שאחרי זה יש את הרחוב, אמר לו הרבי, אה, ואתה רוצה לסגור את הפאליש, ואז הבין המשמש שהרבי רוצה להגיד לו, מה אתה רוצה, האם אתה רוצה שהאנשים האלו יצאו החוצה לרחוב ויסתובבו ברחובות, אל תגיד שלא צריך את האנשים האלו בבית מדרש, אולי אותך לא צריכים... כשבן אדם מגיע לבית מדרש זה מראה שהוא מאמין בהקב"ה.

פורים הוא זמן של התפייסות

נדבר קצת מדיבורי מוהרא"ש על

בגלל האשפה, למה לריב עם שכנים, גם אם יש לאדם ריב אמיתי בנוגע לממון שחושב שהשכן שלו חייב לו, צריך לחשוב על זה עם שכל, קודם כל הדין תורה עצמו עולה כסף, ובדרך כלל עושים פשרה, אם הויכוח הוא על אלפיים דולר, בדרך כלל אין סיכוי להוציא יותר מאלף דולר, בדרך כלל בדיני ממונות עושים היום פשרה, ותעשה חשבון כמה יעלה לך כל ההוצאות מסביב, ועל חמש מאות דולר שתזכה אתה עושה מחלוקת, כמה זמן כבר בן אדם חי, וכל ימיו כעס ומכאובים, לא שווה לעשות מחלוקת, תתפייסו כעת בימי הפורים.

מי שמרביץ הוא לא שיכור, הוא איש רע.

אני רוצה להזכיר עוד משהו חשוב שמוהרא"ש היה אומר תמיד לפני פורים, אם אתה רואה בפורים מישהו מרביץ ליהודי, תדע שהוא לא שיכור, זה לא קשור בכלל לשכרות, יש לו חשבון פרטי עם הבן אדם והוא רוצה לנקום בו ולהרביץ לו, באמצע השנה הוא מפחד לעשות את זה, כי הוא רוצה להיות יהודי מכובד, לכן הוא עושה את עצמו שיכור ומסיים איתו חשבון, זה לא שיכור, שיכור הוא מישהו שצוחק ובוכה וצוחק ובוכה, רגע כך רגע כך, כפרט אצל אנשי שלומינו, ברגע אחד שמחים וברגע אחד בוכים שרוצים להיות ירא שמים, אברך שנותן מכות בפורים זה לא קשור לשכרות, אדרבה פורים זה זמן של להרבות אהבה וריעות, ואל תשכחו את ההורים שצריכים עזרה, אם הם צריכים שתקחו אותם לאיזה מקום, תקחו אותם, אל תענה לאבא

ימי הפורים, מוהרא"ש היה אומר שפורים זה גבוה מעל גבוה, כדברי התיקוני זוהר, שיו"כ הוא יום כמו פורים, והדבר הכי גדול שיש בפורים זה ענין השלום ואחדות, שולחים משלוח מנות זה לזה, ומתנות לאביונים, ומשתה ושמחה, אני רוצה לבקש מכל החברים והתלמידים היקרים שיתבוננו בענין זה של משלוח מנות, אם באמצע השנה קצת הסתכסכת עם חמיך, הוא אמר מילה ואתה אמרת מילה, ואתם כבר לא מדברים, בחג הפורים תכין לו משלוח מנות יפה, תשתה קודם שתי כוסות יין כדי שהבושה תרד, ותעלה לחמיך ותחבק אותו ותפייס אותו ותרקוד איתו, אותו דבר אם ח"ו בן אדם הסתכסך עם אביו, אני לא יודע איך זה יכול להיות, אבל אם אברך נפל לקטנות הדעת וצעק על אבא שלו ונפגע וכו', שיכין לו משלוח מנות יפה, וישתה כמה כוסות ויעלה לאביו וירקוד איתו ויפייס אותו, אותו דבר עם האמא, אותו דבר אם הסתכסכת עם אחיך, או עם שכן או חבר, זה לא אומר שזה יעלה לך המון כסף, כי אתה לא צריך לשלוח לכל החברים, רק לחברים שאתה מסוכסך איתם... כל המטרה זה להרבות אהבה ורעות, וכל מי שלא מקבל ממני משלוח מנות שידע שאני איתו בקשר טוב ולא יעלב...

על מה יש לעשות מחלוקת

כמה זמן בן אדם כבר חי, חיים כמה שנים ועוד מעט הולכים ללוייה, והנפטר שוכב ואומר לעצמו, אני ניצחתי, כל ימי נשארתי צודק, נכנס למחלוקת עם השכן בגלל סוכה או

מה זה קשור לפורים, פורים זה אצלך בבית, אם תהיה שמח זה פורים, שמחת פורים זה בלב, תתחיל מעכשיו לבקש על זה כל יום, רבש"ע תעזור לי להיות שמח בפורים, איפה שאני רק אהיה שם אהיה שמח. שמחה זה לא כשיש למישהו רכב יפה או בית יפה, שמחה בלב יש כשאין ליהודי קושיות על הקב"ה, והוא שמח עם הקב"ה, לא משנה איפה הוא נמצא, אם הוא בבית מדרש ואם הוא אצל אבא שלו, אצל מוהרא"ש היו הרבה שנים בקושי מנין אנשים בפורים, והיה שם דיסק שהיה מנגן שעות ארוכות, וכולם היו בשמחה גדולה, מוהרא"ש רקד שעות על גבי שעות עם כמה בחורים, שמחה לא קשורה לשום מקום, לא צריך ללכת דווקא שם ודווקא שם, בכל מקום אפשר להיות בשמחה.

עוד מעט נוסעים לראש השנה לרבינו

אצלינו נוהגים שכשאומרים בקול בקריאת המגילה 'בלילה ההוא נדדה שנת המלך', מוחאים כפיים בעת שאומרים 'המלך', ומתבודדים שרוצים לזכות להגיע לרבינו לראש השנה, עצם המחייאת כפיים זה הבקשה שלנו לזכות להגיע לרבינו לראש השנה, הרי רבינו אמר שאין דבר יותר גדול מזה, ואמרו לו שצדיקים אחרים לא אומרים כך, אמר רבינו, הרי זו לא הקושיא הראשונה שיש עלי, שיהיה עוד קושיא, כולם צריכים לבוא, ואף שכשהיו מגיעים לשאול בצורה פרטית שקשה לבוא, היה רבינו עונה שלא חייבים לבוא, כפי מה שרבינו אמר לר' אהרן הרב של ברסלב שלא חייב לבוא, אבל בציבור הוא אמר שכולם חייבים

שלך שאתה צריך לגרוס משניות, תלמד אחרי זה, קודם כל תיקח אותו לאן שהוא צריך, אין דבר יותר גדול מלעזור לאבא מבוגר, תעלו אליהם הביתה ותכבדו אותם, כשאתם צעירים אתם לא רוצים לשמוע את זה, ואחרי זה תבכו למה לא עזרתם להורים, כמובן שכשהדבר נוגע לראש השנה של רבינו לא מסתכלים על כלום, מבקשים מהקב"ה שכל הלשון הרע שיש על רבינו כבר יעצר, זה התחיל בימי רבינו וזה ממשיך מדור דור, מלחמה לד' בעמלק מדור דור, אנשים צוחקים על צדיקים ועל רבינו, ומי נחשב היום לכן אדם חשוב, סתם איזה פורים רב, הוא הבן אדם חשוב, ורבינו מבוזה, לא צריך לדבר מזה, לא מדברים כעת מההתקרבות לרבינו, אלא על כל שאר הדברים, ובהם צריך מאוד להיזהר מציבור אב ואם.

שמחת פורים נמצא בלב

ואם אף אחד לא רוצה לעלות לאבא בימי הפורים, תעלה אתה, ותהיה איתו, ואל תגיד שאתה רוצה להיות עם קיבוץ אנשי שלומינו, אם אתה אצל אבא שלך, שם זה הקיבוץ, תשמח את ההורים, איפה שתעשה שמח שם תרגיש את השמחה, אמרו לי בקרית ברסלב שהם לא מרגישים את הפורים, אמרתי להם שיקחו רכב וישימו על זה רמקול, ויסגרו את הכביש, ומישהו יצעק עליו שכבר יזוז, ואם לא הוא ישבור לו את החלון, ושיעירו את התינוק שסוף סוף נרדם, ואז ירגישו פורים... ממש ירגישו, הרבנים כאן בעיר לא יודעים איך לעצור את כל ההתפרעויות ברחוב, וכי זה פורים,

שהייתי יכול להצליח יותר, אני לא חושב שיש לי בעיות, כי הרי לכל אחד יש בעיות, אני לא אעשה מציאות משום בעיה, אני אודה להקב"ה על כל מה שנתן לי, יש אנשים שהולכים שנים ארוכות למטפלים, ועושים עסק משטויות, הולכים לטיפול שיש להם איזה מחשבה כזאת או כזאת, מה עושים עסק מזה, אם באמת יש לך משהו שמציק תספר את זה להקב"ה, תגיד לו כמה אתה מרגיש לא יוצלח, היה לי לאחרונה סיפור שהצעתי לבחור שידוך, ואחרי שנפגש איתה מתקשר אלי האבא של הבחורה ומספר לי שהבחור נרדם באמצע הפגישה, הייתי בהלם מזה, דבר כזה עוד לא היה לי, אני כבר עוסק בשידוכים עשרים שנה, ופגשתי את הבחור ושאלתי מה הסיפור, הוא אמר לי, הרי היא בין כה הולכת להגיד שהיא לא רוצה אותי, אז למה אני צריך לשבת שעה שלימה ולעשות את עצמי כאילו שאני מעוניין בשידוך, ישבתי וחיכיתי שהיא תגיד שהיא לא רוצה ונרדמתי, אלו חכמות ומחשבות מוזרות, אנשים חושבים כל מיני מחשבות שרק עושים לעצמם כאב לב, הם חושבים הרי אני בין כה לא אתארס, ואם אתארס בסוף יעזבו את השידוך, ואם כן אתחתן בסוף לא יהיו לי ילדים... כל מיני חכמות ודמיונות, כל המחשבות האלו הן מחשבות של עמלק, ורק הקב"ה יכול להוציא אותנו מזה.

לזכות לבטחון עצמי

כשיהודי זוכה והוא מדבר אל הקב"ה שוב ושוב, עצם הדיבור אל ד' בונה בנפש האדם בטחון עצמי, איך

לבוא, ותדע שגם כאן בהיכל הקודש משתמשים בכלל זה, אם תבוא לשאול בצורה פרטית שאתה רוצה לעשות חתונה נורמלית ויוקרתית, יגידו לך בטח תעשה... לא התכוונו אליך, אבל בדרשות תשמע מה שצריך באמת לדעת, ולכן אני אומר עכשיו ברבים שכולם חייבים לבוא, אולי כשתשאלו בפרטי אגיד לכם שאתם לא צריכים, אז אני כבר אומר עכשיו, כולם חייבים לבוא לראש השנה.

צדיק שהבטיח שיתקן

אצל ר' נתן היה חביב מאוד כל דיבור ודיבור של רבינו, וכשראה את דברי רבינו בספר המידות 'מי שהקב"ה חשוב בעיניו יכתוב בספר כל שמות הצדיקים והתנאים והיראים לזכרון', ליקט ר' נתן את כל השמות וכתבם על ספר, והוציא ספר 'שמות הצדיקים', כל השמות מאדם הראשון, כל השמות שהוזכרו בבבלי ובירושלמי ושאר ספרים, הוא לא פספס כלום, ואם תקחו את כל השמות שבספר 'שמות הצדיקים', ותעברו שם אחרי שם, לא תמצאו צדיק אחד שהבטיח את מה שרבינו הבטיח, שמי שיבוא אליו הוא יתקן אותו, הרי כולם מודים שרבינו היה צדיק, ואם הוא אמר לבוא אליו לראש השנה, צריך לבוא אליו.

הקב"ה יכול לעזור לכל בעיה נפשית

כשאין ליהודי קושיות על הקב"ה הוא שמח, זה האשה שהקב"ה נתן לי, תודה לך הקב"ה, אלו הילדים שהקב"ה נתן לי, תודה לך הקב"ה, אני האיש הכי מוצלח, אני לא חושב

את האשה, אם היא רוצה אצל הוריה שיהיה כך, אם היא רוצה אצל הוריה שיהיה כך, אל תעשה עסק מדברים אלו, איפה שתהיה, תהיה בשמחה, לקריאת המגילה תלך לבית המדרש, ותקיים מצוות משלוח מנות ומתנות לאביונים, ואחרי זה תלך איפה שהיא רוצה, תוותר לה, לוותר בבית זה דבר מאוד קדוש, מי שזוכה להיות וותרן זוכה לכפרת עוונות וזוכה לקבלת תפילות, ד' יעזור שנוכל למחוק את עמלק, ואת כל הספיקות ואת כל החכמות, וד' יעזור שנוכל לקבל חג הפורים בשמחה.

אני רוצה להגיד לכם, שלא צריך לבוא לכאן בימי הפורים, מספיק כאן כמה בחורים, ומי שבין כה גר כאן בעיר, ויכול להגיע, נו, אבל מי שגר בקרית ברסלב, אני מקווה שאתם מקשיבים לי, אל תשתגעו, אל תבואו לכאן עם כל הילדים, אל תעשו נסיעה נוספת לאומאן בימי הפורים, מספיק הנסיעה בראש השנה, תישארו בבית ותתגלגלו שם על הרצפה... תהיו בשמחה, אני לא הולך לזרוק אף אחד מהבית מדרש, אבל אין שום ענין לבוא לכאן, אני אומר את זה מספיק ברור, אפילו מי שנמצא בבארא פארק לא צריך לבוא, ואולי מי שמגיע מבארא פארק זה לא כל כך קשה לבוא, אבל מקרית ברסלב זה נסיעה של כמה שעות, תתשתכרו שם ותשמחו שם, ותתפסו שם את החבר שלכם ותצקו אליו שאתם רוצים להיות יראי השם...

יכול בשר ודם לכתוב 'אם אתה רוצה בטחון עצמי תפנה למומחה פלוני', איך בשר ודם יכול לתת בטחון לנפש האדם, רק הקב"ה בעצמו יכול לעשות את זה, אבל מטפל חכם יכול לתת בשקט את העצה הזאת, כל יום תדבר עם הקב"ה, תשנן לעצמך אמונה, ואז לא תפחד מכלום, אם תזכיר לעצמך כל הזמן את הקב"ה, ותזכור שהוא לידך, תהיה בטוח בעצמך, ולא תפחד מאף אחד, בן אדם לא צריך לפחד משום נברא שבעולם, ובטח לא מאשתו, את האשה צריך לכבד, אבל לא לפחד ממנה, לדבר אליה יפה, ולהקשיב לכל לבטיה, ואם היא מתלוננת, תפייס אותה, תתנצל, ואם זה משהו שאתה צריך לתקן, תתקן, אין ממה לפחד, אין מה לפחד מהאשה ולא מהילדים ולא מהאחים, ואף לא מההורים, כשהתורה אומרת לפחד מההורים יש הלכות מאוד ברורות מה לעשות, לא לשבת על המקום ולא לדבר כשמדברים, זה יראת הכבוד, ולא לפחד, לפחד צריך רק מהקב"ה, זה נשמע מאוד קל בדרשות, וקשה ליישם, אבל אם עושים את העצות של רבינו יום אחרי יום, אפשר להגיע לרבינו, אם מדברים אל ד' כל יום זוכים להגיע לזה.

שלום בית בימי הפורים

אברכים שואלים איפה להיות בימי הפורים, ואני אומר להם שישאלו את האשה, איפה שהיא רוצה להיות בפורים, שם צריך להיות, אם השאלה היא על ראש השנה, התשובה היא תבוא לאומאן, אבל על פורים תשאל

שו"ת אחרי שיעור ליל שישי תצוה - זכור תשפ"ה

זכור?

ת. זו שאלה קשה, כי אני מנסה לבנות את הקהילה כאן לפי ההוראות של מוהרא"ש ולפי הרה"ק מסאטמאר זי"ע, ובזה היה ויכוח ביניהם, כי הרה"ק מסאטמאר אמר שאין שום חיוב לנשים לשמוע זכור, ומוהרא"ש כן כותב במכתבים שכלל ישראל קיבלו את המנהג כמנהג קדוש וצריך ללכת לשמוע זכור, ולכן אם אין לאשה ילדים קטנים בבית והיא יכולה לצאת, אז אם היא יוצאת כל שבוע לבית המדרש, בוודאי ובוודאי שתצא השבוע לשמוע זכור, אבל אשה שיושבת בבית עם ילדים קטנים, אין אפשרות לצאת, אמא שלי גרה מעל בית מדרש, אז היא יורדת לבית מדרש ושומעת, אבל אצלי בבית גרים בקומה שביעית ויש כמה ילדים קטנים בבית ואי אפשר להשאיר אותם לבד, ואין אפשרות ללכת לשמוע זכור, פעם נהגו אצלי שהיו מגיעים בפורים בבוקר לבית מדרש, ולפני המגילה קוראים פרשת בשלח, וזה גם קריאה של מחייבת עמלק, אבל היום אי אפשר לצאת מהבית בפורים בבוקר, ולכן אפשר לצאת באמירה בחומש.

אבל בזה אין ספק, שאם יש לאשה אפשרות לצאת החוצה, זה מנהג מאוד יפה לצאת לבית מדרש לשמוע זכור.

אם יש שאלות בנוגע לימי הפורים ושבת זכור, אפשר לשאול, רק שאלות על פורים או שבת זכור, דבר בעתו מה טוב.

ש. האם השנה שפורים ביום שישי לא שותים יין?

ת. צריך לשתות כמה כוסות, אבל להיזהר לא להשתכר מדי, כי עם שבת לא משחקים, השנה לא קוראים את המגילה בשבת בירושלים, אף שבשבת חל שושן פורים, כי חז"ל גזרו חשש רחוק, שמא יעבירונו ד' אמות ברשות הרבים שילך אצל חכם להתלמד, ומי שישתה בפורים וישתכר חזק הוא בוודאי יעבירונו, ויסתובב עם הארנק והמפתחות בליל שבת, צריך מאוד להיזהר.

ש. האם יש ענין לשתות השבוע במוצאי שבת ליל שושן פורים?

ת. אצל חסידי ברסלב בוודאי שיש ענין, כי פעם אחת ר' נתן נסע לרבינו לפורים, והיו גשמים סוערים בדרך ואיחר והגיע רק בשושן פורים, והיה מאוד שבור מזה, ורבינו אמר לו 'שושן פורים זה גם פורים', ולכן אצל חסידי ברסלב עושים עסק גם משושן פורים, ולכן שותים בשושן פורים.

ש. האם נשים חייבות בשמיעת

ת. ר' נתן מדבר מזה במכתבים, ורואים שעשו שם הצגה של אחשורוש, כי יש דיבור מרבינו [שיחות הר"ן ששיחה כ"ן] "ס'האט א פנים אז מ'קען נישט זיין פריילעך נאר אז מ'מאכט זיך נאריש" [כפי הנראה אי אפשר לבוא לידי שמחה כי אם על ידי ענייני שטות], ולכן מנסים גם את הדרך של ההצגה, לעשות קצת נאריש וקצת בדיחות, וכשעושים הצגה צריך להיזהר שיראי שמים יעשו את זה, כי צריך מאוד להיזהר מהבדיחות, לבדוק מה אומרים שם בבדיחות, האם צוחקים שם נגד ההלכה, האם צוחקים על אנשים או על קהילות, צריך להיות עם אוזניים רגישות כדי להבין שהבדיחה הזאת והזאת לא מריחה טוב.

ש. האם ביום ראשון [שושן פורים המשולש] הולכים בבגדי שבת?

ת. בשושן פורים הולכים בבגדי שבת.

ש. כמה צריך להשקיע במשלוח מנות?

ת. כשיש למישהו תקציב למשלוח מנות ולמתנות לאביונים, פסקו האחרונים כדברי הרמב"ם שיש לתת יותר למתנות לאביונים מאשר למשלוח מנות, אל תשקיעו במשלוח מנות, אני מתחנן אליכם, אל תחקו את השכנים, אל תעשו דווקא מה שהשני עושה, גם אם השכן שלך סוחר משלוח מנות ענק והוא לא יכול להציץ ולא רואה את הדרך, אבל אתה תחשוב לכד מה נכון, אל תעשה את זה בגלל שאחרים

ש. האם מותר להתבודד באמצע קריאת המגילה?

ת. זו שאלה ממש טובה, והתשובה היא שבשעה שהבעל קורא אומר את המילים, כמובן שאי אפשר להתבודד, כי צריך לשמוע כל מילה, וכל השאלה היא רק בשעה שדופקים ומוחים את המן או שמוחאים כפיים בעת אמירת המלך, ולכאורה כשמתבודדים באופן שלא ממש מדברים, אלא מנענעים את השפתיים ומוציאים קצת אויר מהפה, אפשר להתבודד, ככה אני נוהג, מוציאים קצת אויר מהפה ובוכים, רבש"ע אני רוצה להיות יהודי, אפשר להגיד את זה בפה סגור, קצת מזיזים את הלשון ומבקשים, השאלה ששאלת זו שאלה ממש טובה וחשובה.

ש. האם אפשר לעשות השנה ב' סעודות בפורים [כשחל ביום שישי]?

ת. זו שאלה בכלל אם אפשר לאכול סעודה אחת, צריך מאוד מאוד להיזהר, לא לזוז מהשולחן ערוך, כפי שרבינו הזהיר אותנו, רבינו מאוד רצה שנלמד הלכה בכל יום, כי אי אפשר להיות יהודי פשוט בלי לדעת את ההלכה, בכל יום שישי באמצע השנה אסור לאכול סעודה אחרי חצות, ולכן גם השנה צריך לכתחילה ליטול ידיים לסעודה כמה שיותר מוקדם, ואין מקום לב' סעודות, מי שלא הספיק ליטול ידיים לפני חצות, יש לו על מי לסמוך קצת יותר מאוחר, אבל להיזהר לא ליטול ידיים ממש לפני שבת.

ש. מה העניין לעשות פורים שפיל?

ואם יש לך כמה דולרים מיותרים, לך תשלם את המצות של אבא שלך, ואת הדגים של אבא שלך, ואת הבשר של חמ"ך, אברך יקר נולד לך ילד, מזל טוב, התיישבת אצל חמ"ך לאכול אצלו כמה שבועות, למה שלא תכניס לו משהו בחשבון במכולת, אם הוא בעל יכולת זה יפה מאוד, אבל אם הוא לא יכול לשלם, תכניס לו כסף לחשבון, אל תשב ותאכל חינם ותפזר את הכסף למשלוח מנות לחברים, אם יש לך קצת זמן בפורים לך תאסוף כסף ותכניס לחשבון מכולת של חמ"ך, הרי אין לו איך לשלם, זה הדבר הכי יפה שיכול להיות, מתן בסתר היא מהמעלות הגדולות ביותר בצדקה לפי הרמב"ם, ד' יעזור שנזכה לכך.

עושים את זה, מה יעשה החבר שלך אחרי שיקבל ממך את המשלוח מנות הענק, אין לו מה לעשות עם זה, אני יגיד לך מה אני עושה עם זה, אני מביא את הכל לישיבה, אחרי פורים הבחורים אוכלים כאן כמה ימים שוקולדים, ככה היה אצל מוהרא"ש הוא הוריד את הכל לישיבה, ושבוע שלם אכלו שוקולד, מה הענין של המשלוח מנות הזאת, למה אתה צריך לעשות מה שהשכן שלך עושה, אל תגיד לי שכולם מביאים משלוח מנות למנהל העבודה, אל תהיה טיפשי, אני אומר לך שהמנהל שלך יעריך אותך הרבה יותר אם לא תביא, הוא יגיד שהוא נהנה ממך שאתה לא מגיע סתם ללקק, אתה אמיתי.

פורים המשולש תשפ"ה בצל ראש הישיבה שליט"א נוויליאמסבורג

⚠ מדור זה נכתב מפי השומעים ויתכן
שהדברים לא מדויקים או לא הובנו כראוי

ידי 'וכראות המן את מרדכי', שיסתכל על הצדיק, ועל ידי זה הוא יקבל תקווה ויוכל להיות בשמחה, ואמר ראש הישיבה שעם האימרא הזאת שהמן קיבל שמחה מראיית מרדכי אפשר להתחזק בכל שבעים השנים, ואמר, כשאני רואה את המצב שלי אני מיד מסתכל על הצדיקים, אני מסתכל על רבינו, על ר' נתן, על מוהרא"ש, על הרה"ק מריבניץ, ומנה עוד כמה צדיקים, וכשאני מסתכל עליהם אני מיד מקבל שמחה כי אני יודע שיש לי עוד תקווה.

• ואמר שחידוש זה נפל לו לראשו בעת שישב בסעודת פורים בבוקר אצל אביו שליט"א, ואמר שאביו התחיל להגיד איזה רעיון על זה שהמן היה שמח וטוב לב, ואמר, שאז חשב על הרעיון הזה שכל שמחת המן הגיעה מזה שראה את מרדכי, ומאז כבר לא היה יכול להתרכז ולשמוע כלום ממה שדיבר אביו, כי ראשו ומוחו היה תפוס בחיזוק הזה, שיש תקווה ושמחה אם יביטו על הצדיקים וילכו אחר דבריהם.

• ראש הישיבה ביקש כל הזמן שיעוררו

• בליל פורים ניגש אחד האברכים והביא פדיון נפש, אמר לו ראש הישיבה, הרי אתה צריך את זה לעצמך, קח את זה לפרנסתך, ואמר לו, תראה, כאן פועלים מהר, אולי אצל אדמורי"ם אחרים לוקח יותר זמן עד שמביאים ישועה בפרנסה, אני הבאתי לך את זה מיד...

• ביום הפורים בתפילת שחרית בעת אמירת 'אהבה רבה' שר ראש הישיבה את הניגון ששרים בשבועות על אהבה רבה [יום קבלת התורה באהבה].

• בעת סעודת פורים אמר ראש הישיבה, איך יכול להיות שהיה מה שכתוב בפסוק 'ויצא המן ביום ההוא שמח וטוב לב', הרי שמחה היא מידה כל כך גבוהה של שערי הקדושה ואיך זה מגיע להמן הרשע, שהיה כל כולו קליפה, אבל התשובה היא בהמשך הפסוק, 'וכראות המן את מרדכי', בגלל שהמן ראה את מרדכי הוא הגיע לשמחה.

• ואמר ראש הישיבה שאף אם יהודי חושב שהוא כבר כמו המן הרשע, והוא כבר עמוק בשערי הקליפה, תחת ה"ס"מ, הוא יכול לצאת מזה, על

אמר לו ראש הישיבה אני מברך אותך שתהיה בשמחה.

כשהביאו לו משלוח מנות אמר, אני כבר לא צריך משלוח מנות, תביאו את זה אולי הביתה, אני צריך רק חידושים, תביאו לי חידושי תורה.

התקשר למנהל בקרית ברסלב, ואמר לו, ראוי לך שתתגלגל כעת ברחובה של עיר עד לבית המדרש, מרוב שמחה שאתה זוכה להיות מקושר לרבינו.

סיפר שהיה לו ויכוח איך להיכנס למוהרא"ש, כי תמיד הלך למקווה קודם שנכנס למוהרא"ש, וחבירו אמר לו, אני בדווקא לא הולך למקווה, כי אני רוצה שמוהרא"ש יראה אותי איך שאני ויתקן אותי, אבל אמר הראש ישיבה, אני לא יכולתי להיכנס בחדרו של מוהרא"ש קודם מקווה, וכל פעם שנכנסתי אליו תמיד הייתי קודם לכן במקווה, כי רק כך נכנסים אל צדיק.

ביאר את הדרשה בגמרא במגילה יג. על שמותיו של משה רבינו שהיה נקרא חבר, והיה נקרא יקותיאל, חבר שחיבר את ישראל לאביהם שבשמים, ויקותיאל שקיוו ישראל לקל בימיו, ולכאורה אם הם כבר נתחברו אל ד', על מה יש להם עוד לקוות, הרי הם כבר זכו והם מחוברים אל ד', וביאר שהכוונה היא על פי דברי רבינו שכשאדם עושה תשובה, הוא תמיד מתעלה במדריגה גבוהה יותר ורוצה לעשות תשובה על התשובה שעשה, וכך עושה תשובה על התשובה, ומתעלה יותר ויותר, ולכן כשחיבר את ישראל אל אביהם שבשמים, התחילו לקוות עוד יותר אל ד' ורצו להתעלות עוד יותר.

ביאר את דרשת חז"ל שבשעה שאסתר נכנסה לאחשוורוש נסתלקה הימנה שכינה וצעקה קלי קלי למה

בעזרת נשים שילכו לביתם להדליק נרות שבת.

בעת משתה היין הגיעו כמה אברכים עם בקשות שונות, ולחלקם אמר: היום לפנות בוקר כבר בכיתי אל ד' שתיוושע בוש"ק, כשאתה עוד ישנת אני כבר בכיתי עליך שיהיה לך בן זכר. לאחד הבחורים שביקש ברכה לזיווג הגון, אמר: אם אתה מבטיח לי שאתה לא תסרב לאף שידוך שיציעו לך, אני מבטיח לך שעד ראש השנה אתה חתן, ואח"כ אמר, מה פתאום עד ראש השנה, עד פסח, ואח"כ אמר, מה פתאום פסח, עד מחר, ואח"כ אמר, מה פתאום מחר, עוד היום אתה תתארס, רק תבטיח לי שאתה לא תסרב לאף שידוך שמציעים לך.

אחד ביקש שרוצה להיות ירא שמים, ענה לו ראש הישיבה שיקשיב לשיעורים, ואחד ביקש שרוצה שמירת עיניים והמחשבה, ואמר לו ראש הישיבה שיקשיב לשיעורים ועל ידי זה יוכל להיות ירא שמים ולשמור על עיניו ומוחו, אחד ביקש ברכה שבניו ישארו אצל רבינו, אמר לו ראש הישיבה על זה אני לא נותן ברכה, זה תלוי רק בך.

אחד האברכים המאיר פנים לכל אחד ועושה חסד לזולתו, ניגש לראש הישיבה עם יהודי שצריך ישועה, וביקש מראש הישיבה שיברך את היהודי, ואמר, לראש ישיבה יש זכויות רבות, שראש הישיבה יברך אותו שיוושע, ענה לו ראש הישיבה, וכי לי יש זכויות, הלא לך יש זכויות רבות, הרבה אנשים מספרים לי כמה אתה מאיר להם פנים, וכמה אתה מדבר עם כל לב נשבר ומעודדו, אברך אמר לי שכשהוא מגיע לבית המדרש אף אחד לא מדבר איתו רק אתה, אז אתה תברך אותו שיוושע.

אחד ביקש ברכה על ישוב הדעת,

להתחיל מעכשיו.

• ואמר שפעם מישהו ניגש אליו בטענה למה כל הזמן הוא אומר בדרשות ובשירים שאפשר להתחיל מעכשיו, אי אפשר כל הזמן להתחיל מעכשיו, צריך לתקן את עצמינו וצריך לקחת את עצמינו לידיים ברצינות, אמר לו ראש הישיבה, אתה צודק אני מתחיל מעכשיו לקחת את עצמי לידיים.

• אח"כ ביקשו מראש הישיבה להתפלל לפני העמוד קבלת שבת, ואמר ראש הישיבה: אין לי קול אבל יש לי לב, וניגש להתפלל לקבלת שבת כשעומד בארון קודש עם פניו לציבור, ולפני כל קטע סיים ראש הישיבה את הקטע כשמכניס לשם דיבורי התעוררות.

• במזמור הראשון פתח ואמר, ארבעים שנה אקוט בדור, ואמרו חז"ל שבארבעים שנים אלו עשרה נסיונות ניסו אבותינו את הקב"ה במדבר, ואמר, הרי זו מדרגה כל כך גבוהה, שבארבעים שנה היו להם רק עשרה נסיונות, הרי אנחנו מתמודדים כל יום עם עשרה נסיונות, רבש"ע, ליהודים האלו היו רק עשר תלונות על הנהגת הבורא, אבל אנחנו מלאים בקושיות וטרוניות רבש"ע תציל אותנו תטהר אותנו, את כל הדיבורים אמר ראש הישיבה בנוסח של התפילה.

• וכך המשיך בכל קטע וקטע של ששת המזמורים, 'ישמחו השמים ותגל הארץ' האדם צריך להיות בשמחה גם כשהוא מרגיש בשמים וגם כשהוא מרגיש עמוק בארץ, 'ישמחו השמים' זה לא כזה חכמה גדולה, החכמה היא כשהכל בארץ עמוק, אז צריך להיות בגילה ורינה, כשעובר על האדם קשיים והוא מחזיק מעמד זה החכמה הגדולה.

• כשאמר 'נהרות ימחאו כף' אמר שכולם ימחאו כף, וכולם התחילו

עזבתי, ואמר שמכאן רואים מה מוטל לעשות על כל יהודי בשעה שהוא רואה שנסתלקה הימנו שכינה, הוא לא זוכה לראות פני שכינה, יש לו עצה אחת, לזעוק אל המלך, קלי קלי למה עזבתי, ואמר שבשעה שקורין את המגילה עסוקים עם הסיפור ושוכחים שכאן רואים את כל העצה הטובה לחיים טובים, שאם מר לו לאדם הוא יכול לזעוק אל הקב"ה קלי קלי למה עזבתי.

• לפני כניסת השבת הלך ראש הישיבה למקווה, ובדרך מהמקווה לישיבה, נעצר ראש הישיבה ליד כל אחד שעבר שם, וכל מי שעבר שם אמר לו ראש הישיבה: שלום עליכם, שמי ... ראטה, אנחנו קרובי משפחה, אתה לא יודע מזה? אנחנו נכדים של אברהם אבינו, אבל מה לעשות שאנחנו גרים בווייליאמסבורג ואסור לנו לדבר, כי אנחנו נורמלים... וכך אמר ראש הישיבה לכל מי שעבר שם, וכשהתחילו להתאסף שם תלמידי ראש הישיבה לידו, אמר להם ראש הישיבה שילכו משם, כי הוא רוצה כעת לקרב את כולם לרבינו, ואמר, אני רוצה לקרב את כל עם ישראל אל השי"ת, תלכו מכאן ותתנו לי לדבר עם האנשים, וכך המשיך ואמר לכל אחד, אנחנו קרובי משפחה וכו'.

• קודם קבלת שבת ביקשו מראש הישיבה לדבר, ועלה ראש הישיבה אל הארון קודש ודיבר בגודל קדושת הזמן, ואף שראש הישיבה דיבר בקול צרוד, והיו כמה וכמה אברכים בגילופין... בכל זאת הס הושלך בבית המדרש וכולם שמעו את דברי ראש הישיבה, והזכיר את דברי רבינו בליקוטי מוהר"ן שמתחילה היו כל ההתחלות מפסח ועכשיו... ולא סיים, וביאר שכוונת דברי רבינו 'ועכשיו' ולא סיים, שלהתחיל 'מעכשיו' הוא דבר שלא מסתיים, תמיד אפשר

- ולא לרצות שום דבר אחר.
- מזמור לדוד הבו לד' בני אלים, אמרו יחד חזן וקהל פסוק בפסוק כמו בשמחת תורה, שירת לכה דודי אמר עם תנועה חדשה מיוחדת, וכל קטע וקטע תירגם וביאר, ואח"כ אמרו הקהל את התנועה על הקטע, וכשהתחיל הקטע 'לא תבושי' שאג בקול, תפסיקו כבר להתבייש עם רבינו, תפסיקו להתבייש עם ברסלב, ובאמירת בואו בשלום התחילו לשיר כמה שירים,
 - בסוף 'מזמור שיר ליום השבת' לפני אמירת 'צדיק כתמר יפרח' הוריד ראש הישיבה את ראשו על הסטנדר, ובכה מאין הפוגות, ונעשה הפסקה לדקות ארוכות, ואח"כ הרים את ראשו ואמר, צדיק כתמר יפרח, אנחנו חייבים לחיות עם צדיק, אנשים מתאבדים כי אין להם צדיק, מי שחי עם צדיק יש לו חיים טובים.
 - על הפסוק בחצרות אלוקינו יפריחו, אמר שאף על הצדיקים עובר מה שעובר, ואף הם מסתובבים בחצרות אלוקינו ומחפשים את הקב"ה ויש להם מניעות, אבל לעולם אין להם טענות על הקב"ה להגיד כי ישר ד' צורי ולא עולתה בו.
 - לפני 'כגוונא' שרו בר יוחאי, ואחרי שסיימו לשיר בר יוחאי קודם אמירת כגוונא אמר שמבקש מכולם לשבת על המקומות, ויש לו לספר סוד נורא, וביקש שכולם ישתקו, ואכן הם הושלך בציבור, ואמר, אני רוצה לספר לכם דבר שלא סיפרתי מעולם, והגיע הזמן לספר לאנשי שלומינו, לפני כעשרים שנה נכנסתי אצל מוהרא"ש, וסיפרתי את אשר על לבי, ומוהרא"ש אמר לי לעשות איזה דבר, והיה לי קשה מנשוא, והרבה זמן התחבטתי בעצמי האם לציית או לא, ובסוף החלטתי שאני מציית, זה היה
 - למחוא כף, ואמר אני לא התכוונתי לעכשיו, אלא שבמשך התפילה כל אחד ימחא כפיים לעצמו, כדברי רבינו בענין זה.
 - והמשיך ואמר 'אור זרוע לצדיק ולישרי לב שמחה', יש אור גדול לכל מי שהולך אחרי הצדיק, יש שמחה גדולה לכל מי שהולך עם ישרי לב ויראי השם, שמחו צדיקים בד', כל מי שהולך עם צדיקים ומקיים את עצותיהם, ישמח בד'.
 - ואמר היום בבוקר הייתי אצל אבי בסעודת פורים ובאותו זמן הייתי אצל רבינו באומאן, ואמר למקורבים החדשים, תפסיקו להתבייש עם רבינו, אני אומר לכם שבסוף הכל יהיה טוב והכל יהיה יפה, והאריך בדברי חיזוק לאלו שקשה להם לנסוע לרבינו לראש השנה.
 - ד' אלוקינו אתה עניתם, גם כשאני מרגיש שאני עובר עינויים וצרות, נותנים לי מכות ודוחפים אותי מהקדושה, בכל זאת ד' אלוקינו, אני לא יעזוב את הקב"ה, אני יחזור אל הקב"ה שוב ושוב, ואמר כשמגיעים ימים קדושים אלו אני שר להקב"ה מילים עם חרוזים, אף שזה לא כל כל מתחרז, וכך אני אומר בהתבודדות: ווען ס'קומט אזעלעכע היילגע טעג, איך בין אזוי פארטרוקנט און אזוי פעייק [כשמגיעים ימים קדושים אלו, ואני מרגיש כל כך יבש ומזוייף], היילגער באשעפער איך וויל שוין זיין וואויל, דא רעדט צו דיר יואל [רבש"ע אני רוצה להיות טוב, מדבר איתך יואל], ד' אלוקינו אתה עניתם שכל אחד עובר מה שעובר, אבל בסוף 'רוממו ד' אלוקינו', בסוף רואים דברים טובים.
 - על הפסוק אוהבי ד' שנאו רע, אמר שהמדריגה הגבוהה ביותר, להיות אוהב את ד', רק לאהוב את הקב"ה

ואח"כ שתה מים ואמר שלא מברך על זה כי כבר כיוון על כך בברכת בורא פרי הגפן, ואח"כ אמר ברכת על הגפן.

• ואמר ראש הישיבה שלפני כמה שעות כל הרחוב היה סוער ורועש עם תזמורת מכל רכב וכולם היו בשיא הפורים, אבל ברגע שנכנסה השבת, מיד הכל נעצר וכל הרחוב נהפך לקדושת שבת, ומי שעומד בצד יכול לחשוב שמישהו עומד עם נשק דרוך נגד כולם ולכן כולם הפסיקו את הפעילות של ימות החול, והאמת היא שבני ישראל אוהבים את הקב"ה, ושומרים שבת כפשוטו, כולם היו עסוקים עם כסף ושאר ענייני מוקצה, אבל ברגע שנכנסה השבת כולם עזבו את הכל על אף שהרבה היו שיכורים, מ"מ כולם זוכרים מהקב"ה ועזבו את כל המוקצה ונעמדו דום לקדושת שבת.

• שבת בבוקר לפני התפילה דיבר ראש הישיבה על גדולת ההפצה, ואמר שלפני כמה שנים עשו הפצה רק עם חוברות, אבל היום כשהאנשים עסוקים כל הזמן עם הטלפון צריך לדחוף להם שם את ההפצה, וצריך להיכנס לטכנולוגיה כדי להציל משם את בני ישראל.

• בעת סיפורי מעשיות המשיך ראש הישיבה לספר על הבערגיר והעני, ודיבר על השבע הימים והנהרות שצריך לעבור על כל אחד, ודיבר בגדולת חשיבות שלום בית.

• בסעודה שלישית סיפר ראש הישיבה באריכות את כל העובדא של ר' נתן כשרצה לנסוע לרבינו לימי הפורים והגיע בשושן פורים, ואז אמר לו רבינו שושן פורים הוא גם פורים. ראש הישיבה סיפר איך שבני משפחתו של ר' נתן לא הסכימו בשום אופן שיסע לרבינו וישאיר את

מאוד קשה, היכל הקודש עוד לא היה קהילה מבוססת, זה לא היה קל לקיים את זה, אבל אחרי עשר שנה וחמש עשרה שנה ועשרים שנה התחלתי לראות שצדקתי בזה שקיימתי את דבריו, היום אני יוצא לרחוב אני לא רואה בתים ורכבים אני רואה אלוקות, הכל מזה שצייתתי לכל דבריו, ולמה אני אומר לכם את זה, כי אם אתם תפתחו את הספר אשר בנחל ותשאלו את עצמכם האם לקיים את העצה שכתוב שם, אני רוצה שתדעו שאתם רק תרויחו מזה, ובסוף תראו את הקב"ה בכל צעד ושעל

• ומ'כגוונא' נתן ראש הישיבה לבעל תפילה שימשיך את התפילה.

• אחרי התפילה ניגשו לברך גוט שבת, ואמר ראש הישיבה המשלוח מנות הכי יפה שקיבלתי היום היה סמארטפון שבור.

• ראש הישיבה נכנס לשיר זמירות עם הבחורים, והתיישב ליד בחור אחד עם זקן, ואמר ראש הישיבה, הזקן הזה הוא שלי, היום בפורים ניגשו אלי עשרות בחורים ואמרו לי שיש להם זקן רק בגלל השיעורים שהם שומעים, ואמר, כולם צריכים את החיזוק של רבינו ואת העצות, ואמר, כשאני הולך בדרך אין אני רואה אנשים, אלא אני רואה נשמות טהורות, אני רואה יהודים שצריכים חיזוק ועצות, אני רואה על אנשים שהם עומדים לפני 'התאבדות', לכן אני חייב להמשיך בשיעורים.

• ואח"כ עשה ראש הישיבה קידוש עם הבחורים, כי היה באפיסת כוחות [יש לציין שקודם 'קבלת שבת' אמר ראש הישיבה, אני מרגיש יובש גדול, אבל אני לא אשתה כלום לפני קידוש], ואמר את הקידוש בנוסח של ימים טובים, ושתה את כל הכוס שיהיה ב' רביעיות, קידוש במקום סעודה,

היה מאוד מתוח מהמצב בבית, מה
יאמרו לו כשיחזור, ורבינו ראה הכל
ואמר לו, צא הלחם בעמלק, אתה
חייב להיות בשמחה, לא רק עכשיו
אלא גם כשתחזור לביתך, ולמחר
בשושן פורים אמר ר' נתן לרבינו
שלא הצליח להיות בשמחה בפורים,
אמר לו רבינו 'שושן פורים הוא גם
פורים', ואמר ראש הישיבה שאנחנו
צריכים לזכור מזה כל השנה, ואפשר
להמשיך את הפורים על כל השנה.

ביתו לבר, אבל כולם הסכימו שיסע
לצורך מסחר, ולכן אמר שנוסע
למסחר לקנות סחורה בבארדישטוב,
ועל ידי זה יוכל לנסוע לרבינו,
ובדרך היו לו מניעות רבות על כך,
ראש הישיבה סיפר באריכות את כל
הסיפור, עד שבילל פורים זכה ר' נתן
והגיע כבר לעיר מדוודיווקא, והם
ביקשו ממנו שישאר שם לקריאת
המגילה כי היו להם רק תשעה
אנשים, ונשאר שם, ולבסוף הגיע
לרבינו רק בפורים אחה"צ, והוא

לשמיעת השיעורים

קול ברסלב: 1212-444-9191

- פנימי -

יוצא לאור על ידי תלמידי היכל הקודש
בני ברק יצ"ו

להערות והארות: ushiseb@gmail.com